

Search

Login
 Parola
 Trimite
[Fă-ti un cont!](#)
[Ai uitat parola?](#)

[agonia](#)
[texte](#)
[comentarii](#)
[membri](#)
[Colectii](#)
[atelier](#)

[Librărie virtuală](#)
[Biblioteca virtuală](#)
[Chat literar](#)
[Galerie fotografice](#)
[Top siteuri literare](#)
[Linkuri culturale](#)
[Linkuri culturale](#)

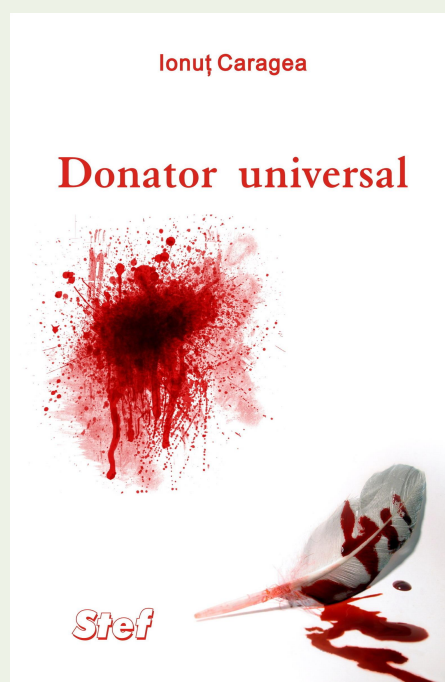
► **Texte Recomandate**

- [această poezie contine cuvinte vulgare](#)
- [după ce am tivit marginea zdrentuită a singurătății](#)
- [kkk](#)
- [Ochii tăi](#)
- [Macabriel II](#)
- [o ploaie din sticlă](#)
- [crepil](#)
- [Chiar dacă Cristi nu e aici !-am visat în cea mai bună lume care ar trebui să existe](#)
- [Martor la convalescența postmodernismului](#)
- [La tomberon](#)
- [bărbații însurați merg în paradis](#)
- [portret al alcoolicului ciclotomic în copacul cu flori](#)
- [nu ai venit.](#)
- [poemul cu amintiri](#)
- [Piazza di Spagna](#)
- [as fi vrut să te scriu într-un singur cuvânt.](#)

[Romanian Spell-Checker](#)
[Poezie - Poezii](#)
[Dicționar de rime](#)
[proza, eseuri, literatura](#)
[Top siteuri literare](#)
[noutati IT, jocuri](#)
[Romanian Trends](#)
[Laptop](#)

Contact

[Contact Email](#)
[Trimite o scrisoare catre editor](#)

Ionuț Caragea și un transplant de senzații ★

[articol](#) [[Carte](#)]

de [Fluerasu Petre](#) [Petre_Andrei]

2007-07-04 | |

Înscrie-te pentru a vedea ce le place prietenilor tăi.

Texte de același autor

Traduceri ale acestui text

0

Comentariile membrilor

Vizionări: 6383 ▶

Prin sinceritatea versului, emoția, curajul de a spune ce gândește, Ionuț Caragea, donator universal de cuvinte, iubiri, trăiri și visuri, are reale șanse ca dorința de a se regăsi în poezie să îi fie împlinită.

Marius Chelaru

Născut în 12 aprilie 1975 la Constanța, **Ionuț Caragea** a absolvit Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității „Ovidius”; rugbist, fost campion național de juniori cu echipa „Farul Constanța”, în prezent el locuiește la Montréal, fiind deja triplu campion al provinciei Québec, cu echipa „Parc Olympique”. Deși scrie versuri încă din copilărie, nu a publicat poezii decât după plecarea sa în Canada și, până acum un an, numai pe internet. A publicat la editura Stef din Iași volumele *Delirium Tremens* (2006) și *M-am născut pe Google* (2007). Concepția lui despre poezie și scrisul său nu sunt tributare nici unui curent consacrat. Poemele sale au forța tinereții, a lipsei de șabloane și a curajului unui nou început. Bogatele sale lecturi, de dinainte de publicarea poeziilor, l-au ajutat să devină un excelent cunoscător și un abil mănuiitor al cuvintelor, care sub pana sa devin vibrante și au o forță sugestivă rareori întâlnită în poezia contemporană în limba română.

Dumitru Scorțanu

Oameni roșvaiv

suntem dispersia luminii
în picăturile de sânge
radiații ale aceleiași
spectru divin

Editura STEF
 ISBN 978-973-1809-02-1

9 789731 809021

www.editurastef.ro

Poet canadian de origine română, Ionuț Caragea reușește să-și surprindă cititorii printr-o exprimare frustă, naturală, puternică. El evită clișeele, refuză prețiozitatea, oferind o perspectivă filosofică asumată. Întrebările se nasc firesc, transcendând ființa. Aceasta nu este izolată ca un pretext absolut, ci se mundaneizează, devine elementul ființativ principal. Evenimentele se derulează cu rapiditate, poemele te provoacă, plecând de la esența fiecăruia dintre noi. Pe alocuri brutal, volumul se individualizează ca o interogație puternică, concentrată asupra miturilor care marchează viața individului. Vocea autorului, pe alocuri critică, reușește să impresioneze prin puterea de percepție. Cuvintele devin arme, iar teoriile se prăbușesc în fața celor mai simple întrebări.

“Donator universal” este o carte marcată de sânge. Cuvintele circumscriu acest motiv, scoțând în evidență aspirația omului spre

metamorfoză. Visăm să devenim alții, visăm schimbarea. Iar când aceasta nu poate veni în mod natural, construim idoli, încercăm să ne regăsim în ceilalți printr-o stare cathartică împinsă la extrem. Ionuț Caragea refuză să se complacă în sentimentalism și atacă superstițiile, demonstrând puterea argumentelor. Totul pare firesc atunci când știi ce cuvinte să folosești, iar propunerile aparent șocante devin o opțiune viabilă. Poeziile încearcă să dărâme iluziile, iar autorul nu se teme de subiectele considerate tabu. Nimic nu rămâne în afara cercului îndoielii, pentru că nu poți avea încredere în absența întrebărilor: ”pe tine Iisus / nu te-am întrebat niciodată / ce grupă sanguină ai? / tu cel care ne îmbeți / pe toți iar noi / te mai lungim cu apă / în loc să te cinstim cu rugăciuni / și dreptate / și te mai întreb și pe tine / înger păzitor și tâlmaci / ce limbă vorbesc oamenii / după ce trec de cârmaci? / până la cer sunt doar sfinții / cu limbi ascuțite / și mulți credincioși / numărându-și / arginții / eu cred Iisus / că tu ești zero / infinit”.

Metafizica creată este subtilă, reușind să evite capcana nihilismului. Ionuț Caragea oferă soluții, fără să încerce să conteste elementele generatoare ale problematicei. Lumea este acceptată în infinitatea nuanțelor ei. Putem privi mai multe imagini în același timp, suntem liberi să alegem. Nu trebuie însă să aruncăm vâlul asupra celorlalte tablouri. Alegerea să nu excludă a posteriori variante, pentru că alegerea înseamnă în primul rând asumarea consecințelor. Decizia este numai a noastră și trebuie să fim capabili să luptăm pentru ideile care stau la baza ei. Donăm sânge, donăm complexitatea propriei ființe, sperând că cei din jurul nostru se vor recunoaște în oglindire.

Sentimentul religios apare pe parcursul volumului, reliefându-se ca o limită. Libertatea nu poate exista în vacuum, pentru că doar barierele îi oferă savoare. Revolta noastră este potențată de elementele exterioare ostile. Victoria obținută fără opoziție nu înseamnă aproape nimic. Ionuț Caragea nu se teme de obstacole, identificându-se cu lupta. Putem deveni mai puternici, putem deveni stăpânii lumii. Trebuie doar să știm unde vrem să ajungem și care este lumea cea mai potrivită pentru noi. Plecând de la entitatea umană cunoscută, poetul construiește decorul potrivit acesteia, aidoma unui demiurg care nu ezită să-și folosească poziția: “viața este zero, la puterea doi / și rămâne zero, nuli suntem și noi / viața este unul, împărțit la doi / rămâne jumate, restul la gunoi / viața suntem toți, radicali din unul / și rămâne răul și în mijloc bunul / viața este sfera, cercul și pătratul / scotocind prin toate, aflăm rezultatul / viața e triunghiul, dreptele catete / și rămâne unghiul, fără epitete / viața e obtuză, până-n infinit / și rămâne punctul, singur și uimit / viața-i printre puncte, o mulțime vidă / și rămâne moartea, singură, rigidă / viața este zero, zero absolut / la puterea doi, un necunoscut / viața-i geometrie – simplă cum sunt Eu / însă $Eu^2 = Dumnezeu^2$ ”.

Poezia lui Ionuț Caragea este foarte tehnică. Arta poetică transformă cuvintele în vehicule perfecte, transmițând un mesaj clar, bine articulat. Imaginile puternice denotă o ușurință în exprimare, iar alăturările inedite ne arată un poet preocupat de construirea unui peisaj grandios. Simbolurile se întrepătrund, mixtura dintre nou și vechi definind sui generis cartea. Regăsești elemente moderne, care reușesc să intre în relație cu moștenirea culturală, oferindu-i o multitudine de noi valențe, multe dintre ele surprinzătoare. Cititorul este invitat să viseze, să facă legături, să meargă mai departe. “Donator universal” construiește un univers bazat în exclusivitate pe universalitatea sa, reușind să apropie elemente aparent antagonice. Legăturile trasate transcend realitatea imediată, creionând o filosofie a ființei pe care fiecare dintre noi o poate înțelege gradual, în funcție de propria legătură cu fondul existențial.

Rima oferă ritmicitate poemelor. Putem observa pe alocuri stângăcii, însă acestea nu fac decât să confere realism volumului. Nu putem vorbi despre perfecțiune, pentru că aceasta suprimă ființa. Ionuț Caragea încearcă să își spună povestea, căutând cuvintele potrivite pentru a se face înțeles. Dramatismul este asumat, însă nu alunecă în patetism. Vocea creatorului este îndepărtată, rece, rezumându-se la o descriere în amănunt și la adoptarea unei atitudini de frondă care se dorește a fi rezolvarea. Cuvintele de multe ori pretențioase îl pot îndepărta pe cititor, însă dacă acesta simte nevoia să insiste și are timpul necesar unei documentări, amănunțele descoperite îi pot contura un alt nivel ideatic, un fond ascuns adânc între versurile construite cu migală. Ne naștem împreună cu poemul, iată de ce ne regăsim de atâtea ori în el: “prima mea naștere a fost cu voia mea / urlam acestei lumi care urma să mă învețe să sufăr / că limba mea are două tăișuri / și-am dat de știre dușmancei mele de moarte / și primul meu urlet a fost cel mai cumplit / cât toată tăcerea pe care urma să o urlu / la a doua mea naștere / când urletul meu amuțit de atâtea urlet / m-a învățat să urlu în mine / din toate celulele mele să izbucnească / un urlet tăcut / m-am născut poet fără voia mea / se întrebau toți de unde știu atâtea lucruri / de unde le scot de parcă aș fi un inventator / un prestidigitator o fabrică de idei de concepte / eram posedat de urletul meu tăcut / ca o tăcere urlândă ca liniștea pietrei în jar / aveam atâtea căldură latentă atâtea iubire / care mă rodea ca un cancer / mi s-a reproșat că gândesc prea mult / că sunt preaplin de mine că mă cred genial / eu exist prin toate formele subzidirii mele / n-am nevoie de ceilalți / pentru a înălța biserici creștine în mine / n-am nevoie de alți dumnezei care să mă-nvețe / să respir același aer să vorbesc aceeași limbă / cu două tăișuri poate că tot ce doresc este să găsesc / femeia aceea sălbatic de frumoasă / posedată de un urlet tăcut”.

Poezia lui Ionuț Caragea ființează între contrarii. Poetul se descrie pe sine reconstruind o lume, definindu-i limitele. Urletele, dumnezeii care se prăbușesc, femeia sălbatică, nașterea, poezia sunt elementele care stau la baza acestei lumi. Suntem invitați să deschidem ochii, transplantul de sânge ne face să înțelegem mai mult. Imaginile dor, cuvintele înseamnă viață. Să scrâșnim din dinți și să citim. Nu avem nimic de pierdut.

Bibliografie

Ionuț Caragea – Donator universal – Stef – 2007

 | [index](#)

Comentariile membrilor:

 Ionut Caragea

[Mahmoud Djamal](#)
[04.Jul.07 07:07]

Buna dimineata Petre, te felicit pentru persevernta ta si-l felicit pe ionut caragea pentru noul sau volum de poezii.
aprecieri

 Felicitări

[Mihai Cucereavii](#)
[04.Jul.07 07:17]

Ionuț, cred că sunt bun de pocinog.
Te felicit din toată inima cu apariția volumului de versuri donate cititorilor din Universul Limbii Române.
La mai mult și la mai mare.